

LA SENYERA FEDERAL

PORTA-VEU DE LA JOVENTUT REPUBLICANA FEDERAL

Any III
REDACCIO Y ADMINISTRACIO
August, 14, baixos
No responem dels articles firmats.

Tarragona 25 de Mars de 1909

PREUS DE SUSCRIPCIO
Catalunya y Nacions Iberiques,
trimestre. . . . . 1'50 ptas.
Extranger. . . . . 2'00 »

Nom. 77

Notes setmanals

De l'Assamblea federal catalana

Cridats pel Consell Regional Federalista de Catalunya se reuniren el dissabte passat dia 20 del corrent, els representants de diferents districtes electorals de nostra terra, en el Centre Catala Republica Federalista de Barcelona.

Presidi la sessió el Sr. Vallés y Ribot y desde el primer moment ja va notarse la diversitat de criteris que portaven els representants.

Se tractava de la conveniencia de formar a Catalunya el partit republica unic y aixis com hi havia representants que estaven disposats a oblidar per sempre la gloriosa historia del partit federal pera arribar a la constitució del nou partit en cambi hi hagué d'altres que mantingueren ferma y valentament el seu desitj de que el nom de federalisme no passi a la historia com el de cosa que fou, sino que's conservi heroicament ab unio o sense unio, tota vegada que les corrents modernes han vingut a donar la raó als seus defensors.

La discussió entre uns y altres fou llarga y detinguda y finalment s'acordá nomenar una panencia dictaminadora que quedá constituída pels senyors Vallés, Marial, Salvatella, Tona y Llovet.

Heusaquí el dictamen de la ponencia:

«L'Assamblea dels federafistes catalans acorda fer publiques les següents declaracions:

Havent arribat a esser l'aspiració a la autonomia de Catalunya comú a tots els partits, desde ls tradicionalistes y conservadors fins als republicans, creu que aquests tenen el dever de no retardar més el plantejament dels problemes cual estudi'ls donara d'esser y significació en la política catalana y en l'actualitat requereixen solució

Está convensuda de que sols la comunitat d'acció dels aludits partits pot assegurar l'èxit de les solucions que pera aquells problemes proposin, per lo qual estima patriótic y saludable que's busquin els medis d'aconseguirla.

Entén que'l principal d'aquests medis seria que les diferents organiscions republicanes que avui funcionen senyalessin concretament la seva conformitat en la defensa d'uns mateixos principis y d'unes mateixes solucions, procurant en bona hora, no inerror en el xorc doctrinarisme causant de l'irremediable crisi dels

partits avensats espanyols. però tampoc en una imprecisió o vaguetat que, malgrat totes les bones voluntats, impedis veure clarament la finalitat dels esforços cridats a juntarse en una comunitat d'acció.

Té l'esperansa de que aquesta seria, avui per avui, ben forta y fecunda y mereixeria l'adhesió popular si'ls partits republicans s'acoblessin pera defensar, además de les autonomies individuals y colectives, les següents solucions: instauració de la forma de govern republicana, axi en l'Estat espanyol com en la nostra Regió quan aquesta arribés a conquerir la plenitud de la seva autonomia; servei voluntari en temps de pau y obligatori en temps de guerra; separació de l'Esglesia y de l'Estat, a defensar en el Parlament espanyol com a problema nacional; immediat regonexement oficial als obrers, desde ls organismes administratius de Catalunya ont se compti ab forces pera ferlos acordar y practicar, dels drets consignats per en Pi y Margall en el programa del partit federal, y protecció desde ls mateixos organismes també en la forma establerta en dit programa, a les comunitats obreres que's constituissin, sense oblidar la proposició y defensa, sempre que's compti ab representació parlamentaria, dels mateixos drets y protecció pera le generalitat dels obrers espanyols.

L'Assamblea considera que ab aquestes declaracions ha fet ben notories la voluntat y l'actitut del federalisme davant de la general corrent de concentració de les forces republicanes catalanes, y no creu avui haver de fer més. Desitja que parlin tant categóricament com ella les representacions dels altres partits dels qui espera que sabrán comprendre, com ho han comprés les classes conservades, que podent partir de la unanimitat catalana en l'aspiració autonomista, no es en aquesta ont trobaran la seva raó d'esser fonamental en la política, sino en el contingut de les seves aspiracions respecte als demés problemes que la vida social ha plantejat a tot el món y plantejará indefectiblement a Catalunya, y sobe'ls quals, per molt que es vulgui fugir de lo que s'anomena abstraccions, y precisament pera fugirne, es precis dir categóricament lo que's pensa. Ilusori seria creure que's pot guanyar mai l'adhesió popular ab el sol títul d'un partit.

El Consell Regional queda facultat per escoltar a les representacions dels demés partits que per tractar de les qüestions que queden senyalades el requereixin y fins per convenir ab

elles la convocació d'una Assamblea constituent que estableixi la forma que hagi de tenir, aquella concentració devent, de tots modos, sotmetre dita convocatoria a l'aprovació de aquesta Assamblea sense lo qual no seria obligatoria pels federalistes catalans.

Ab aixó se doná per acabada la tasca de l'Assamblea Federal Catalana.

Nosaltres ens abstenim per avui de donar el nostre humil parer, esperant que el partit federal de Tarragona dongui la seva valiosa opinió.

Del Mestre

Las nacionalidades y la federación

Repetidas veces hemos dicho que el principio federal sirve para la resolución de muchos de los problemas políticos de Europa. Por él puso Austria término á sus antiguas luchas con Hungría, autónoma desde el año 1897; y por él deberá al fin acallar las que tienen con Bohemia, que no cesa de reivindicar sus derechos á la autonomía. Por un folleto que recientemente hemos recibido, auguramos que ni aun así logrará verse libre de las cuestiones de nacionalidad que la agitan y pueden más ó menos tarde comprometer la paz de que disfruta.

Austria es una de las naciones más heterogéneas que en Europa existen, ya que la componen gentes de diversas razas que constituyeron un día estados independientes, y no olvidan, á pesar del mucho tiempo transcurrido, ni su libertad, ni su origen. Tiene ya dada mucha laxitud á sus provincias, gobernadas casi todas por Dietas; pero no puede apagar el fuego que sienten por su perdida patria.

Los que más ahora lo sienten, son los rumanos de Hungría que han mirado siempre á los madgyares como sus enemigos, y en la revolución de 1848 los combatieron poniéndose al servicio de Austria. Los madgyares, es decir, los húngaros, los tratan poco menos que como vencidos, y los han lastimado en lo más vivo, sustituyendo con su lengua la rumana en las escuelas elementales y en las de segunda enseñanza. Ofendidos los rumanos, claman hoy más que nunca por ser autógonos y vivir unidos al imperio sólo por el vinculo de los comunes intereses. Es principalmente la juventud de las universidades la que en estos instantes viva más el odio contra los que llama sus tiranos.

Los rumanos son los descendientes de aquellos colonos de la antigua Roma, que bajo el emperador Trajano se establecieron en Dacia. Los que ocupan los principados del Danubio (la Moldavia y la Valaquia), ayer feudatarios de Turquía, constituyen desde el año 1877 bajo el nombre de Rumania, un reino independiente. Quedan fuera de él tres ó cuatro millones, llamados principalmente por la Transilvania, y estos son los que hoy aspiran á rechazar su nacionalidad.

Esta pretensión es á la verdad antigua. El día 15 de Mayo de 1848, reunidos 40,000 rumanos en el campo de la libertad, cerca de Blaj, después de largos y vivos debates, decidieron unánimes manifestar al emperador que querian figurar como nación y no depender en lo político sino de sí mismo. El día 25 de Febrero 1846 presentaron al monarca una memoria donde pedian la unión de todos los rumanos de Austria en una nación autónoma sin que por esto dejaran de pertenecer al imperio; la convocatoria de un Congreso general de la nación para constituirse y sobre todo para elegir un jefe nacional, que el emperador ratificara el uso de la lengua rumana en todos sus particulares negocios; la creación de un Senado y la de una Assamblea anualmente renovable; y su representación así en las Cámaras como en el Gobierno de Austria. Reclamaron hoy lo que ayer reclamaron, «Queremos, dicen de tener una patria ser dueños de la tierra que habitaron durante siglos nuestros mayores, gozar del sol de la libertad, ser arbitros de nuestra suerte. Sólo la muerte, añaden, podrá arrebatarnos la nacionalidad de nuestros padres.»

Piden otro tanto, aunque no con la misma vehemencia, los eslovacos, los rusos, los serbios y los croatas, que forman parte de Hungría. Queda otro medio para que vivan en paz esas distintas razas y no sean un peligro para el imperio, que la aplicación del principio que nosotros sustentamos? No porque cada una de esas razas vivieran y se gobernara por sí misma en todo lo que á su vida interior se refiriese, dejaria de tener la nación húngara y aun el imperio austriaco la unidad porque tanto suspiran todos los hombres imbuídos de las doctrinas del catolicismo. La común defensa, el común comercio, los comunes servicios, la vida de relación, en una palabra, unirá en compacto haz todos esos estados libres, y los haría contribuir con mayores resultados al engrandecimiento de la común patria. La libertad

regional y la municipal no serian á buen seguro menos fecundas que la del individuo. La libertad es en todo la animación, la vida, el desarrollo de la ciencia y el del trabajo. La libertad suaviza y consolida aún las obras de la fuerza. De los polacos, como el lector no ignora parte pertenece á Rusia, parte á Prusia, parte al Austria son los más pacíficos, porque son los más autonomos.

F. PI Y MARGALL

El Sr. Nougués en el Congrès

En la sessió del dia 20 del corrent més nostre estimat director va presentar al Congrès las següents proposicions de llei incluintes en el plan general de carreteres. Una de Gandesa a la de Beceite, la de Gandesa á Tortosa, un altre que partint de Reus acabí a Vilallonga ab un ramal a Morell y un altre que partint de Porrera vaigi a parar al Coll de la Teixeta enllasant allí ab la de Alcolea del Pinar á Tarragona.

En la mateixa sessió va interpelá nostre amic al Sr. Ministre de la Guerra sobre uns suposats atropells comesos en la persona de un recluta a la Barceloneta, de quin acte's va ocupá la premsa barcelonina.

Homenaje a Pi y Margall

Com saben els nostres llegidors, l'eminent actor catalá Enric Borrás está realisant una tournée per América, dedicant una funció en cada poble que visita per recullir fondos pera contribuir á la subscripció a l'objecte d'aixecar un monument a Barcelona que perpetui la memoria den Pi y Margall. Darrerament val efectuar-se, en el sentit indicat, una funció en el Teatre Nacional de l'Habana, y ab aquest motiu la revista La Nova Catalunya, que's publica a la capital de Cuba, va dedicar un número extraordinari d'homenaje al nostre venerable Mestre.

D'aquest notable número va cuidar-sen el nostre benivolgut amic y correligionari Conangla Fontanilles, a qui el trovar-se allunyat de Catalunya no li ha fet minvar ni el seu amor a la terra natia ni la seva fe en els nostres ideals.

Rebi l'amic Conangla la nostra més coral felicitació.

Publiquém a continuació l'escrit que tanca l'indicat número extraordinari.

Diu aixís:

«Últimas palabras»

Dejadme que escriba las últimas palabras en este número de La Nova Catalunya, y permitidme hablar de mi para justificar esta pretensión.

Pi y Margall! El fue mi Maestro, mi preceptor espiritual. Despertóse mi conciencia á la luz de sus ideas. En sus obras adquirí las más sanas enseñanzas y en ellas templé mi reflexión y mi carácter para oponerlos á les embates de la vida.

Sintíome en absoluto identificado con sus opiniones y con sus doctrinas. Y arden constantemente en mi espíritu llamas de gratitud, de entusiasmo y de libérrima ideología a su memoria.

Por esos titulos morales y por haberme honrado con la amistad personal del sa-

bio excelso, á nadie quiero ceder en admiración y cariño para aquel hombre ejemplar de inteligencia y de virtud extraordinarias, y por ello acepté satisfecho, con emoción intensa, el honroso encargo que el estimado Dr. Mimó me confiara de dirigir este número y consagrarlo por entero en homenaje á tan gran figura.

Duéleme tan solo de que la falta de tiempo y las limitaciones tipográficas de esta revista no hayan consentido mayor holgura á la expresión de estas emociones y recuerdos. Pero tales olvidos quedan eficazmente compensados con la brillante colaboración de firmas cubanas aquí registradas, cuya armonía constituye el más delicado y piadoso tributo que podía dedicarse en esta tierra á la memoria del Maestro.

Honor á todos nosotros y mayor gloria para Enrique Borrás—que nos ha dado motivo á ello—si hemos logrado, con ese concurso de sentimientos espontáneos, evocar, en estas páginas, algún destello siquiera, del luminoso espíritu que las inspira!

J. CONANGLA

En el Centre Federal

Conferencia den Marcell Domingo

El nom den Marcell Domingo, prou conegut dintre'l camp del republicanisme catalá, feu que la conferencia del darrer diumenge, primera de la série que té en projecte el partit federal, fos esperada ab verdader dalt.

Molt avants de l'hora senyalada, els amplis salons del Centre Federal se vegeren curullats per un nombrós y escullit auditori, de distintes fraccions autonomistes de la localitat.

A les cinc en punt de la tarda, el President del Comité, dona comensament a l'acte ab la presentació de l'orador.

Passá el conferenciant a desenvolupar el tema «Acció del catalanisme republicá» y comensa dient que ferá us de la paraula en la llengua de que se serví en Pi y Margall pera divulgar els principis federatius per tot Espanya. Saluda als republicans de Tarragona y al distingit auditori y entra en materia.

Diu que s'ida acció del republicanisme catalá s'ha de limitar a fer la mateixa vida que han fet fins avui els partits republicans, podrém dir que tenim un partit mes y una forma menos. Jo no hi vist partit mes indisciplinat que'l republicá y es perque sols ens hem preocupat d'ensenyar-li drets; no li hem ensenyat a fer voluntat, no li hem ensenyat al propi temps els seus debers. Hem vist homes que han dit que no tenien temps pera instruir-se; degut a que desde petits els havien portat al treball, doblegats sobre una taula de café combinant fitxes, combinant cartes y aprenent el valor de un as o d'un rei, sens pensar que no es ab fitxes ni ab cartes com se realisa un poble, sino ab jocs de paraules y combinació de pensaments.

Se m'ha dit que Tarragona es una ciutat morta, millor, de la quietut, del silenci es d'ont surten els grans pensaments, les grans accions.

Citá l'exemple d'Alemanya que ha laborat en el silenci el seu ressorgiment.

Al poble se li han de dir les veritats y nosaltres no les hi hem dites. Serás felís, —li hem dit,—pero no li hem dit: Tindrás libèrrima!

Es precis formar homes perque aquests homes fassin poble y'l poble Republica.

Recorda la tolerancia d'Anglaterra, ont se reuneixen en una mateixa plassa les multituds pera escoltar oradors d'idees contraries sense que tingui que lamentarse cap albarull; en cambi aquí a Espanya, no poden discutir un federal y un unitari sense arribar a les mans, per la manca de cultura del poble.

Se mostra contrari de que'ls diputats catalans vagin al Parlament, perque de les nostres demandes els hi teixim una cadena que pot ser de roses o de ferro, pero que'ls lliga per quan han de fer sentir les seves veus enérgiques en defensa del sentir general.

Actualment veiem infinitat d'obres que apenes saben combinar lletres y lleigeixen a Kropotkine y a Reclus. Jo no sé que es pitjor, si combinar cartes y fitxes o llegir llibres que no entenen; si llegir llibres rojos o no saber de llegir.

Hem de fer labor catalana, pero no ab els ulls a Madrid, sino mirant a Fransa, a Anglaterra, a Europa, y no parar fins a fer del home catalá l'home europeu.

Avui Catalunya es l'única regió espanyola que pensa, que camina, que's redressa enfront d'Espanya senyalant un camí. Femla gran y forta y totes les demés regions haurán de venir a ella pera aixecar sobre les despullies de l'Espanya morta, una nova Espanya.

El Sr. Domingo fou molt felicitat per la concurrencia y escolta sorollosos aplaudiments per sa encertada disertació.

Plátiques quaresmals

IV

El descàrreg

Totes les coses tenen la seva temporada y el seu període algid.

Durant la Quaresma es quan els creients ab el catolicisme ab mes freqüencia acudeixen a postrarse als peus d'un ministre del Senyor y an aquell home li confien tots els seus feits, tan els bons com els dolents, creguts de que al practicar aquest acte de descàrreg, han complert ab un dels seus debers ineludibles.

Mellors plomes que la nostra han tractat aquest cas, conegut per confessió entre tothom. Nosaltres, no obstant y la nostra poca autoritat, hi dirém també la nostra, puig no ho podem sofrir quan sentim que una persona diu ab tota satisfacció que ha anat a confessarse.

Quin dret hi té, preguntém, el confessor, a énterarse de coses intimes que no l'importen ni ha de treure cap profit? Pot el confessor, ab l'absolució, perdonarles les faltés de que s'acusa el penitent?

Posém cassos práctics, bons llegidors, y després compararem.

Si una persona ha comés un crim, o qualsevol acte repugnant, que s'il manifesta an algú ella mateixa se desacredita o's dona patent de deshonrada devant del mon, creieu que ho comunicarà a un desconegut? No ho farà, perque no tenint ab aquélla persona una intimitat mes o menós gran, s'exposa a que'l desconegut pugui descobrirlo. No obstant, la persona católica que ha comés un mal fet, va y ho comunica al pare confessor, persona ab qui no l'liga gens d'intimitat y per tant, els consells que li pugui donar no han d'ésser ben sincers.

Ara posém per cas que un li explica a un desconegut algún malfet comés. Creieu que aquell desconegut el perdonarà al que li ha anat a explicar el fet? No podrà perdonarlo, per la senzilla rao

de que'l desconegut ni es la persona agraviada ni perjudicada. Doncs els católics se donen per ben perdonats quan el pare confessor els hi dona l'absolució, després d'haver el penitent fet el descàrreg an aquell home carn y ossos com tots els mortals d'aquest mon.

No'l veieu incompreensible aquest acte de confessió dels católics?

A mes de que els confessors saben coses molt sagrades y de que perdonen lo que no poden perdonar, els nois y noies hi aprenen certes coses en els confessoris, que a voltes ha sigut la perdició per algú d'ells. Aixó tots ho sabéu, pro no obstant, consentiu molts de vosaltres que'ls vostres fills vagin a confiar secrets a persones extranyes! Y per que no ho poden confiar als pares?

An aquestos sí que hi ha l'obligació de dirlos hi tot, que'ls pares estimen als fills y procuraran allunyarlos de qualsevol perill.

Y dels pares, la mare, serà el verdader confessor: ella que ha plorat tantes llágrimes de fel y de sang pels fills de ses entranyes, que no farà, diéu, per qual sevol de sos fills, carn de sa carn y sang de sang?

El descàrreg, o la confessió, no ha de ferse mai, pero mai, a persona extranya; ben al contrari, per exemple els enamorats l'un a l'altre; l'esposa al espós; els fills als pares y als germans, o en falta d'aquests, a l'amic més íntim de tots.

Tinguéu la conciencia ben tranquila ab un bon descàrreg y aprofitéu un autorisat consell.

NAS DE PRUNA.

De teatres

Centre Federal

Representa una obra en aquest Centre y no fer esclafir en una continua rialla a la concurrencia, seria com alló d'anar a Roma y no veure al papa.

La xistosa humorada en quatre quadros «Sanson y Bonilla» fou l'obra del diumenge últim, la que divertí extraordinariament al públic, y'ls aficionats se guanyaren molts aplaudiments.

Se posaran en escena'l vinent diumenge el quadro dramátic «L'idiota del gorc negro» y el juguet cómic «Astres divertits».

Plects y esquisnades

Gideon y Cucut están de baixa. La Reconquista, periódic seriós, quant no se li excita la bilis, ha perdut lo fré y a rir fins a les criatures de llet o de mamella.

Nosaltres no hi som aficionats a fer riure pero els nostres lectors se podran distreure ab aquesos retalls del clov de la Bocacalle.

Ja veurán, vagin llegint: «La Senyera Federal» se entretiene en burlarse de la curación miraculosa ocurrida en nuestro Hospital.

Las burlas y la negación sistemática y gratuita no son pruebas. Cuando el colega federal pueda citarnos un solo caso de curación por medio del agua clara, entonces podrá empezar á poner en tela de juicio dicha curación.

Home, pera dir que l'agua que van donar en aquell malati no era clara no li cal esgargamellars gaire. Tothom se'l creurá ab un sol camí de dirho.

**

«El Sr. Nogués al censurar en el Congreso que dos frailes franciscanos formasen parte de la embajada española enviada a Fez dij, que los republicanos tienen más correligionarios en Marruecos que los franciscanos.

Esta vez hemos de dar la razón al señor Nogués, pues es muy lógico que en un país de salvajes, tengan más correligionarios los republicanos que por aquí se estilan que los franciscanos.»

Nosaltres estém conformes ab les manifestacions del Sr. Nogués.

En quant a alló altre de que sia un país de salvatjes permetins que ho posém en dubte.

Veritat que si a Marruecos fossin salvatjes, els redactors de *La Reconquista* ja hi serien?

No diguin que no, perque nosaltres ja sabém l'amor que vostés tenen al prohibisme.

Pobra Reconquista!

El llegir li fa perdre l'escriurer y confon llastimosament els termes. Nosaltres no ho extranyém gens, al contrari encara ens inspira compassió. Tots hi estém exposats a tenir una desgracia y alló que's diu: Lo que no vulguis per tú no ho vulguis per ningú.»

Pero, doncs, que hi farem! Deu nos guard d'un «ja está fet.»

Y com que aquell día feia un temps tan pesat no es gens extrany que entengués la A per la B pasant.

Aixís no serà necessari que'n parlem mes,

per AIXIS NO SERÀ NECESSARI QUE'N FEM referintnos al remittit del President del Centre.

Deu Nostre Senyor que tot ho fa y tot ho pot ens conservi la memoria pera be de la veritat y... la raó per qui li fassi falta.

Y ab aquestes raóns doném per acabat el nostre comés.

Si *La Reconquista* no ens obliga a se guirla per nous viaranys.

estimat correligionari En Marcell Domingo, causá excelent impressió entre tots quants acudiren a escoltar al jove conferenciant.

El parer unánim de tots fou que el senyor Domingo, apesar de la seva juventut, es ja un notable orador ab domini complert de la paraula y que sab portar el convenciment al ánim del seu auditori.

LA SENYERA FEDERAL envia coralment la seva felicitació a tan distingit correligionari, esperant que no será aquesta la darrera vegada que timdrém el gust de sentirlo.

Aquesta nit en el Centre Federal tindrà lloc un lliut ball de societat que, com tots els actes que celebra dita casa, es de creuerer que's veurá forsa concorregut.

Hem entrat ja de plé en la primavera. Els dies, si no fos el vent, son verdaderament primaverals per lo que casi se pot dir que hem donat ja l'adeu al hivern.

Les cloaques del carrer de l'Unió están totes cobertes per la brossa que hi han depositat les últimes plujes.

Nosaltres proposém que's dongui a Pepet el pergami de fill predilecte o adoptiu pera veure si les cloaques se descobriren ab respecte al veurel passar. Tot podria esser.

Diumenge darrer, el nostre bon amic En Bernabé Martí y Bofarull, llegí a l'«Unió Democrática Nacionalista» la seva conferencia «De la Nacionalisació de l'Art y'l Sentiment a Tarragona.»

El treball del Sr. Martí está escrit ab tota correcció y ab gust literari, havent sigut donada aquesta conferencia temps endarrera a l'Associació Nacionalista Catalana de Barcelona.

Després de llegit son treball, el senyor Martí escoltà molts aplausos, al que hi juntém el nostre.

Solts y noves

La conferencia donada el darrer diumenge en el Centre Federal que nostre

ALMAS GRANDES

nora que tendiéndole amorosamente los brazos le decia.

—Que te pasa Guillermo. Porqué estás triste?

—Siento en mi ser un algo extraño que no sé ni yo mismo definirlo. Siéntate. Aquí. Mas cerca...

—Sí, si dímelo todo! Tienes un caprichito de los tuyos...? y batiendo palmas se sentó en las rodillas de Guillermo, acariciándole la barba como un gato de Angora y preguntándole con mimo.

—Anda. ¿Cuéntame tu caprichito?

—No es ningun capricho Leonora, sino una imperiosa necesidad. ¿Tu me amas verdad?

—¡Ja... ja... ja!... ¡vaya una pregunta! ¿No soy tuya siempre que quieres?

—Sí, es cierto pero esto no me satisface.

—¿No te satisface? ¡Tu ya no me quieres!

—¡Con toda mi alma! ¿Puedes dudarlo acaso?

—Pues no te comprendo.

—Escúchame. En tus divinos brazos encuentro la dicha, un paraiso anticipado en la tierra, y ya ves, apesar de eso no soy verdaderamente feliz.

—¡No eres feliz? ¿Por qué?

—Porque todas las cosas de la vida por prosaicas que sean si saben rodearse de cierta dulzura y poesia son más hermosas. Aquí en este gabinete nunca seré completamente dichoso. Nuestro cariño no se despliega con entera libertad, el eptalismo de nuestros cuerpos no lo ve nuestra madre Natura y hoy Leonora, hoy es la noche del amor, el primer día de la Primavera en que todo palpita y germina... Estas paredes frias y silenciosas, el lecho amplio y magestuoso, el ambiente acre cargado de perfumes y luz artificial me enerva, la sensitiva no se despierta. Vamos al campo, allá en plena Naturaleza, como seres primitivos... ella no está mixtificada y da vitales fuerzas... ¿Me comprendes ahora? Será nuestro lecho la húmeda grama, bordados de violetas y humedecidas sus

Rebi la desconsolada familia la expressió del nostre sentit condol.

Segons les noticies que tenim el XII Congrès Agrícola Català-Balear que ha de tenir lloc en nostra ciutat revestirá excepcional importancia.

Entre els ponents dels temes a tractar s'hi contenen els diputats a Corts senyors Raventós y Zulueta.

Hem sentit remors, que no ens ha sigut possible confirmar, de que el vinent diumenge dia 28 vindrá a nostra ciutat part de la Comissió executiva barcelonina del Homenaje a en Guimerá pera donar impuls y calor a la que ab igual objecte s'ha constituít en aquesta capital.

Molt ens plauría que aixís fos.

Nostre particular amic En Antoni Sanchez Barceló, apoderat del Banc de Valls en aquesta plassa, ha tingut l'atenció de remetrens un exemplar de la «Memoria llegida en la Junta general ordinaria de senyors accionistes, del dia 11 de Febrer de 1909», demostrativa de l'excelent estat de aquella important casa bancaria.

Darrerament ha introduít, en el seu establiment, el Banc de Valls, reformes que'l posen al nivell de les mellors cases bancaries de Catalunya.

Mil mercés al Sr. Sanchez per la seva finesa.

Per la premsa de fora hem vist que s'han presentat gran nombre de composicions pera'l certamen científic-literari organiat per l'«Ateneu de Tarragona» pero commemorar el Centenari del Rey Don Jaume el Conqueridor.

Hi ha quisquor tema al qual no s'han presentat encare cap classe de treballs y pels que s'ha obert un nou plas de admissió.

Ha mort a Reus, fa pocs dies, el conseqüent republicá y diputat provincial En Emili Vallvé.

Posibilista de tota la vida, alcanzá dintre el partit d'Unió republicana els mes importants llocs dintre els organismes provincials.

corolas por el rocío, la canción de amores el escarceo de los arroyos de cristalina linfa, el gorjeo de los pájaros en la fronda, y por tálamo nupcial tendremos el ingente espacio con su lámpara de plata bruñida. Había tal entusiasmo en sus palabras que Leonora arrobada cayó en sus brazos, se unieron sus bocas... y una nube de besos flotó en el aire. Minutos después los dos amantes cogidos del brazo dejaban la ciudad envuelta en el brillo de las luces eléctricas y se internaban en la espesura.

Un brusco movimiento de Leonora hizo despertar de su éxtasis a Guillermo. El rosario de sus pensamientos fué desgravándose y volvió a la realidad. Hacía una hora que soñaba despierto.

Leonora se incorporó, con el dorso de las manos restregóse los ojos y levantándose del diván tendió los brazos a Guillermo al propio tiempo que acercaba su boca para besarle.

Este dió un paso atrás y cogiéndole con ternura las manos la hizo sentar, al propio tiempo que le decia.

—No he venido a esto Leonora.

Era persona de conducta intachable y molt apreciat per les seves qualitats personals.

Descansi en pau el conseqüent republicá y rebi sa distingida familia l'expressió de nostre sentit condol.

El ministre de la Guerra ha acabat l'estudi de les modificacions que's pensen introducir en la vigent llei de recrutament.

L'oportú projecte de llei se presentará aviat a les Corts.

Després d'haverse dirigit innombables exhortes per la secció segona de l'Audiencia en averiguació del parader del tinent de cavalleria D. Daniel Merino Velasco, processat ab motiu de la representació, a Madrid, de «La casa del placer», s'ha sabut que figura en un regiment de guarnició a Barcelona.

Se lliurarà exhorte a l'Audiencia de Barcelona pera que's presenti'l processat a designar defensor pera la vista.

Estampa de E. Pamies, Unió, 54.

LA EDUCACIO LAICA

Escola de 1.ª Ensenyansa

S'admeten recomenats y externs.

Ensenyansa científica y racional.

Reforma de lletra y preparació pera el Batxillerat.

Reboledo, 4, baixos

SE VENDE

Una viña con casita y cisterna a dos kilómetros de esta ciudad.

Informarán en esta imprenta.

Ella se encogió de hombros y exclamó.—¡Tú dirás!

Sin parecer oirla, abismado en una idea tenaz que absorbía toda su atención, Guillermo parecía reflexionar. El enojoso silencio se prolongó un buen rato hasta que al fin exclamó él con voz trémola pero firme.

—Harto siento decirlo Leonora, pero una fuerza superior a mi voluntad me obliga. Se que vas a disgustarte ó por lo menos me lo figuro.

—¿A que viene tanto rodeo?

—¿No te comprendo de un tiempo a esta parte? ¿Estás dispuesto a encocerarme? ¿Es que no te acuerdas de ayer noche? ¡Vaya con el señorito!

—No es nada de eso Leonora. No es la queja del sempiterno celoso.

—Entonces habla de una vez.

—Hablaré si, será lo mejor.

Leonora cerró los ojos y se dispuso a escuchar.

—Basta de farsa Leonora, conviene a ambos separarnos, irnos muy lejos...

Leonora que no esperaba tales palabras abrió los ojos sorprendida, Guillermo continuó con tristeza.

GRAN HOTEL CONTINENTAL

Martí y Redón

APODACA 30. — TELEFONO, 5. — TARRAGONA

Establiment de primer ordre, completament nou y. construït exprofés per hotel. Situació inmillorable aprop de l'estació y del port. Habitacions estucades. Magnífiques terrasses ab vistes al mar y al camp. Llum eléctrica. Quarto de bany y ducha. Quarto fose per fotogràfs. Salons de lectura y pera visites. Autogarage. Weterclosets. Café restaurant.

Higiene y confort modern. Servei de gran luxe per banquetes.

LINEA REGULAR DE GRANS VAPORS

IBARRA Y COMPANYIA SOCIETAT EN COMANDITA SEVILLA

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Aguilés, Almería, Málaga, Cádiz, Sevilla, Bonanza, Huelva, (admetent càrrega pera Avamonte y Isla Cristina), Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeu, Gijón, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes, Sant Sebastia, Bayona y Burdeos.

Servei ràpid eventual pera l'Nord d'Espanya, ab escala en els ports de Valencia, Alacant, Málaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Corunya, Santander y Bilbao.

S'admet càrrega y passatgers a preus reduïts.

Sortirà d'aquest port el pròxim dijous dia 1 el magnífic vapor espanyol

Cabo Quejo

de 2.500 tonclades, capitá En Antoni Echave. Admetent càrrega y passatgers pera'ls esmentats ports.

Consignatari a Tarragona: En **MARIAN PERES.**

TALLER DE EBANISTERIA

EDUARDO GRAU

Se componen toda clase de muebles

RAMBLA DE CASTELAR, 12, TARRAGONA

GRAN FÁBRICA DE CALSÁT

PERA PÀRVULS

CAVALLÉ Y MARQUÉS

CASA FUNDADA EN 1889

Afores de S. Francesc, 94

TARRAGONA

CARNICERIA

JOSEP BIBAS

Carn fresca de bou, moltó y anyell.

Se serveixen tota classe d'encàrrecs y provisions.

Cos del Bou, nombre 18

Tarragona

FÁBRICA DE BRAGUERS

Y DE

Aparells ortopédics (trencats)

Son molts els que venen braguers pero molt pocs els que'n saben construir. Costa molt colocal un braguer, pero mes encare saberlo construir, puig avans de colocal lo be es indispensable saberlo construir perque sense la ciencia y practica de construcció mal se pot adquirir la de colocalció.

No us deixeu atraure per aqueixos aplicadors de braguers que, descopeixent per complir l'ur construcció, anuncien la radical curació de les hernies o trencadures.

El BRAGUER ARTICULADOR REGULADOR sistema Montserrat, es el mes practic y modern pera la retenció o curació de les hernies per cròniques y rebels que siguin. Grans existencies de braguers petits de goma pera la radical curació de les hernies congénites o de l'infancia y tot lo que's refereix a Cirugia y Ortopedia.

CASA MONTSERRAT, UNIÓ, 34.—TARRAGONA

CLINICA Y CONSULTORI

pera las enfermetats de la dona

Vies urinaries, Cirugia operatoria, parts electro erapia y anàlisis micro-química d'orina y productes patològics

BAIX LA DIRECCIÓ DEL

DOCTOR RABADA

Ex-intern de l'Hospital de Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Doctor Fargas y Metzger de les Cases de Socors de Barcelona

Consulta

De 10 a 12 y de 5 a 7.—Pera obrers, de 7 y mitja a 8 y mitja nit.—Pera ls pobres franca, los dilluns, dimecres y dissabtes de 12 y mitja a 1 y mitja.

RAMBLA CASTELAR, 31, PRINCIPAL

BODEGA VINÍCOLA

DALMAU Y NIN

Especialitat en vins de taula, Priorat, País y generosos a preus módics. Únic dipòsit a Tarragona dels acreditats vins dels magatzems de Xerez Sanchez Romate, els quals s'expediran a preus sumament econòmics.

SE SERVIX A DOMICILI

Teléfon nom. 67

3, S. Agustí, 3.-Tarragona